

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3534

гр. София, 03.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **3363** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба /наименована „частна жалба“/ на М. А. Г. – Д. срещу отказ на министъра на правосъдието да възстанови правата ѝ като частен съдебен изпълнител, обективиран в негово писмо изх.№ 11-08-216/06.03.2024г. с искане за отмяната му като незаконосъобразен.

Във връзка с оспорването е направено искане за спиране изпълнението на Заповед № СД-04-29/19.06.2023г. на министъра на правосъдието, с която е наредено служебният ѝ архив да бъде прехвърлен по опис и предаден на ЧСИ М. Н. П. рег.№ 851, район на действие - съдебния район на Софийски градски съд като искането е мотивирано с твърдение, че без това спиране не може да се обезпечи изпълнението на обжалваната заповед. Към жалбата е приложен препис от Заповед № СД-04-29/19.06.2023г. на министъра на правосъдието, посочена по-горе.

Ответникът по оспорването не изразява становище по искането.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата досежно направеното особено искане и приложените по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно между страните, че със Заповед № СД-04-28/24.04.2023г. на министъра на правосъдието, на основание чл.31, ал.1, т.1 и ал.2 от Закона за частните съдебни изпълнители /ЗЧСИ/ - „Частният съдебен изпълнител загубва правоспособността си по негово писмено искане до министъра на правосъдието“, са прекратени правомощията по изпълнението на частен съдебен изпълнител М. А. Г. – Д., рег.№ 862, с район на действие – съдебния район на Софийски градски съд. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 26.04.2023г., лично срещу подпис, доказателства, за което се съдържат в кориците на адм.д. № 6395/2023г. по описа на Административен съд София-град.

На основание чл.33, ал.3 ЗЧСИ – „При прекратяване на правомощията по чл.31, ал.1, т.3, 5 и 6, както и ако към момента на прекратяването на правомощията по чл.31, ал.1,

т.1 и 4 архивът не е предаден на друг частен съдебен изпълнител, министърът на правосъдието прехвърля архива на друг частен съдебен изпълнител от същия или съседен район, който е съгласен да го приеме.“, министърът на правосъдието е издал Заповед № СД-04-29/19.06.2023г.

Последната е обжалвана от Г. като по жалбата ѝ е образувано адм.д. № 6395/2023г. по описа на Административен съд София-град. С Определение № 7587/11.09.2023г. производството по делото е прекратено поради липса на правен интерес от оспорването. Определението е оставено в сила с Определение № 3054/13.03.2024г., постановено по адм.д. № 2207/2024г. по описа на Върховния административен съд.

Предмет на оспорване по настоящото дело е друг административен акт - отказ на министъра на правосъдието да възстанови правата на Г. като частен съдебен изпълнител, обективиран в негово писмо изх.№ 11-08-216/06.03.2024г.

С оглед това съдът намира искането за спиране изпълнението на Заповед № СД-04-29/19.06.2023г. на министъра на правосъдието за недопустимо.

На първо място разпоредбата на чл.166 АПК в ал.1 предвижда, че оспорването спира изпълнението на административния акт или регламентира т.нар. суспензивен ефект на жалбата. В случая обаче, предмет на оспорване не е актът, чието спиране се иска, а друг, различен от него административен акт, който не е издаден в изпълнение на заповедта, чието изпълнение се иска да бъде спряно по настоящото дело, за да се приеме, че искането следва да бъде квалифицирано като такова по чл.297, ал.4 АПК.

От друга страна Заповед № СД-04-29/19.06.2023г. на министъра на правосъдието представлява влязъл в сила индивидуален административен акт, който подлежи на изпълнение. Изпълнението на този акт обаче не поражда правни последици в правната сфера на жалбоподателката, тъй като тя е загубила правоспособността си на основание Заповед № СД-04-28/24.04.2023г. на министъра на правосъдието, съответно липсва правен интерес от направеното искане.

На трето място твърдението, че без да бъде спряно изпълнението на Заповед № СД-04-29/19.06.2023г. на министъра на правосъдието не може да се обезпечи изпълнението на обжалвания акт е правно необосновано с оглед нормата на чл.35, ал.3 ЗЧСИ. Съгласно посочената разпоредба, лицето, приело служебния архив на частния съдебен изпълнител, е длъжно да му го предаде по опис след възстановяване на правоспособността или законът изрично е уредил последиците при благоприятен за оспорващата изход от делото.

Водим от горното и на основание чл.159, т.1 и т.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на М. А. Г. – Д. за спиране изпълнението на Заповед № СД-04-29/19.06.2023г. на министъра на правосъдието.

ПРЕКРАТЯВА производството по искането.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: